

Formanden:

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af Folketinget Jytte Andersen (S) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende 1987-88, 2. samling, forhandlingerne sp. 1517, var sålydende:

Til *socialministeren* (29/8 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 272 vedrørende optagelse af lediges børn i dagforanstaltninger oplyse, hvilke initiativer ministeren agter at iværksætte for at sikre, at kommunerne overholder gældende regler for optagelse i dagforanstaltninger?«

Supplerende besvarelse (28/11 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

Som begrundelse for spørgsmålet er anført, at Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt i en afgørelse af 5. juli 1988 vedrørende Vinderup Kommunes regler klart har overtrådt bistandslovens intention, som den er beskrevet i ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 272.

I mit svar af 19. august 1988 på spørgsmål nr. S 272 udtalte jeg bl.a., at en generel ordning, hvorefter man vil udelukke børn af arbejdsledige fra de kommunale dagforanstaltningstilbud, efter min mening er i strid med bistandslovens regler og forudsætninger.

Hvis en kommune ikke overholder gældende regler for optagelse i dagforanstaltninger, kan der rettes henvendelse til det stedlige tilsynsråd med anmodning om iværksættelse af sanktioner.

Såfremt et tilsynsråd træffer en ulovlig beslutning, kan indenrigsministeren sætte beslutningen ud af kraft.

Jeg har læst den nævnte afgørelse fra Tilsynsrådet for Ringkjøbing Amt, ligesom jeg har anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse om rækkevidden af denne afgørelse.

Det er oplyst, at de ændringer, som Vinderup Kommunalbestyrelse har truffet i den hidtil gældende dagplejeordning, består i, at antallet af normerede dagplejepladser ikke længere er fastsat til et af kommunalbesty-

relsen normeret antal, men derimod med et »flydende« antal pladser,

at optagelse i dagplejeordningen *som hovedregel* er betinget af, at begge forældre skal have erhvervmæssig beskæftigelse,

at barnet sikres optagelse i dagplejeordningen med dags varsel, og

at ingen optagne børn skal kunne kræves udmeldt af dagplejeordningen som følge af, at en eller begge forældre er uden erhvervmæssig beskæftigelse.

Indenrigsministeriet har udtalt, at ministeriet ikke har bemærkninger til Ringkjøbing Amts Tilsynsråds afgørelse, bl.a. under henvisning til, at det i Socialministeriets cirkulære af 27. december 1986 om institutioner under kommunerne er anført, at det sociale udvalg i det konkrete tilfælde bør tage hensyn til, om begge forældre er udearbejdende, at der i sagen er tale om en hovedregel, som modificeres under hensyn til barnets tarv, og at et barn kan optages med dags varsel og aldrig udmeldes som følge af forældrenes arbejdsløshed.

Som sagen nu foreligger oplyst, er den ordning, som Vinderup Kommunalbestyrelse har indført vedrørende optagelse af arbejdsløses børn i dagforanstaltninger, således ikke *generel*, men kan fraviges under hensyn til barnets tarv.

På denne baggrund kan ordningen ikke betegnes som værende i modstrid med bistandslovens principper, og den giver mig ikke anledning til at foretage yderligere.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om autorisation af elinstallatører m.v.

Af trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 30/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Autorisation af elinstallatører m.v. er jo ikke noget nyt, men da loven er 30 år gammel, må det være rimeligt, at man tager fat på en modernisering.

[Tove Lindbo Larsen]

Baggrunden for autorisationskravet må jeg opfatte som et hensyn til sikkerheden, og forslaget indhold ligger meget på linie med, hvad der allerede er gennemført på gasområdet.

Sikkerheden er også udgangspunktet for mine bemærkninger, og derfor må det være helt klart, at kun autoriserede elinstallatører må udføre arbejder, der har med elforsyningsanlæg, faste installationer og andet fast installationsmateriel at gøre. Den sikkerhed skal jeg ikke drage i tvivl. Montørers ret til at tilkoble f.eks. husholdningsmaskiner må anses for at være rimelig under den forudsætning, at det kan udføres med den sikkerhed, som jeg hele tiden omtaler.

Den tredje mulighed, at det nu tillades forbrugerne selv at skifte afbrydere, stikkontakter og andet lysarmatur i private boliger, kan vel heller ikke anfægtes, når man tager i betragtning, at mange af de ting, forbrugerne skal anvende hertil, er i fri handel i byggemarkeder og detailhandelen i øvrigt. Gør-det-selv-systemet bliver jo mere og mere udbredt.

Men jeg må igen vende tilbage til sikkerheden, og derfor vil jeg understrege betydningen af en ordentlig, grundig information til brugerne om, hvad der er autorisationsarbejde, og hvad man selv kan gøre. Det står omtalt i lovforslaget, men jeg vil meget gerne understrege, at kravene til forhandlerne skal stilles meget præcist, sådan at vi kan holde sikkerheden i hævd.

Jeg vil gerne stille det konkrete spørgsmål til ministeren, om lempelsen i loven vil få nogen forsikringsmæssige konsekvenser. Jeg har godt nok læst i lovforslaget, at ulykkestallet ikke er stort, og at man derfor ikke mener, det kan være en grund til, at man ikke skulle gennemføre en lov af denne art.

Nu er princippet med at gøre noget ulovligt lovligt ikke særlig attraktivt. Jeg synes, at man skal bruge en så ejendommelig filosofi med megen forsigtighed. Jeg går ud fra, at ministeren ikke vil anvende den i al almindelighed.

Jeg har ikke noget imod modernisering af loven som sådan, men man skal være varsom med det princip, som jeg omtalte for et øjeblik siden. At henlægge autorisationsudstedelsen til Elektricitetsrådet synes jeg også er i orden. Det kan være meget nyttigt at udnytte dette råds ekspertise og dermed gøre afgørelserne ensartede.

Jeg har bemærket, at grundlaget for udarbejdelsen af lovforslaget findes i en udvalgsbetænkning fra september 1988. Jeg har efterspurgd denne betænkning, da den ikke er oversendt til udvalgets medlemmer. Jeg har faktisk først fået den her under spørgetiden, og jeg synes, det er lidt mærkeligt, at ministeren, når den fremkommer så sent, ikke i bemærkningerne til lovforslaget har udtalt, om der er enighed eller uenighed i udvalget. Jeg har lige netop fået bladet i den og kan se, at der i hvert fald er et par steder, hvor der ikke er enighed.

Med forbehold over for, hvad jeg kan komme til at læse i betænkningen, når nu jeg har fået den – jeg vil da sætte pris på, at vi får noget tilsvarende noget tidligere en anden gang – vil jeg være positiv på Socialdemokratiets vegne.

Kai Dige Bach (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pernille Sams, på grund af andet folketingsærinde ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort give Det Konservative Folkepartis tilslutning til trafik- og kommunikationsministerens forslag.

Det er en dyd at lave love, der svarer til befolkningens følelse af ret og rimelighed, og som kan overholdes. Dele af det gamle lovgrundlag på dette område var helt umulige i så henseende, f.eks. måtte en tv-reparatør ikke finde og afhjælpe fejl, mens der var strøm på tv-apparatet. Vi ser heller ikke nogen betænkelighed ved at lade private sætte deres egne lamper og stikkontakter op, blot de har det fornødne kendskab til fremgangsmåden. Alt i alt er der tale om fornuftige moderniseringer, som vi kan støtte.

I øvrigt kan jeg på Det Radikale Venstres vegne meddele, at deres ordfører også er forhindret i at være til tede, men at det også kan tilslutte sig lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Da mit partis ordfører er i samme situation og heller ikke kan være til stede, skal jeg kort fremlægge SF's kommentarer til det foreliggende forslag, som – som det har været omtalt nogle gange – er en ajourføring og delvis lempelse af loven fra 1958.

Vi mener i SF, at dette er en ajourføring af, hvad der foregår i virkeligheden, idet man må erkende, at der er mange, der selv har arbejdet med elektriske apparater og stikkontakter og

[Tommy Dinesen]

gjort noget, som de såmænd ikke engang vidste var ulovligt. Derfor er det i orden, at man får lov til at lave disse ting, og også, at der gives nogle muligheder for at lave mere, som hr. Kai Dige Bach var inde på for et øjeblik siden.

Vi har også i SF diskuteret lidt, om dette ville få indflydelse på forsikringssselskabernes udbetaling af forsikringer, hvis det er en hjemmelavet kontakt, der ikke virker, som den skal, og f.eks. giver anledning til en brand af en slags. Det kan vi få at vide i udvalget, om man har rettet henvendelse til forsikringssselskaberne om dette problem.

Vi er positive over for lovforslaget, selv om der er nogle harmoniserende bestemmelser vedrørende EF.

Jens Peter Jensen (V):

På Venstres vegne kan jeg ganske tilslutte mig ministerens forslag. Jeg synes, det er herligt at møde en videnskabsmand med et praktisk håndslag, sådan som det er tilfældet her.

Med hensyn til den betænkning, vi ikke alle sammen har fået studeret, vil jeg give den anbefaling, at nu skruer vi en ekstra stærk pære i, og så ser vi på den i udvalget. Så er der også fri adgang for deputationer til at komme, de kender godt vejen hertil. Jeg ønsker held og lykke med arbejdet.

Dohrmann (FP):

Vi synes, det er en udmærket idé, at ministeren foreslår, at mange af de ting, som vi ved folk selv udfører i dag, bliver gjort lovlige. Man kan vel sige det sådan, at de materialer, man anvender, vel nok har gennemgået så store ændringer, at man må sige, at det kan gøres af folk uden højere uddannelse, uden at der derved opstår nogen som helst risiko. Derfor giver vi vores tilslutning til forslaget.

Der er dog lige en enkelt ting, jeg skal påpege, og som vi vil stille ændringsforslag om udgår. Det er til § 2, stk. 4, hvor ministeren faktisk er alt, alt for bureaukratisk, når han vil udforme både det ene og det andet. Vi føler os temmelig overbevist om, at elinstallatører, elektrikere og alle andre, der udfører et stykke arbejde – også de forbrugere, der selv gør det – først og fremmest tænker på sikkerheden. Derfor synes vi, at stk. 4 sagtens kan udgå af lovforslaget. Tiden vil så vise, om det er et synspunkt, der deles af andre partier, men under alle omstændigheder vil

vi støtte lovforslaget ved den endelige behandling.

Arne Melchior (CD):

Efter denne række af lysende ordførertaler har jeg ikke meget at tilføje. Emnet er lidt indviklet, men jeg kender materien fra tidligere beskæftigelse med den, og CD kan anbefale forslaget, idet jeg dog lige tager et forbehold, idet vi naturligvis med opmærksomhed vil lytte dels til eventuelle besvarelser, der måtte fremkomme, dels til brancheorganisationers kommentarer til det. Vi skal ikke kortslutte dette lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne også give tilslutning til lovforslaget. Jeg skal ikke gå ind i en lang snak om det. Det, der er vigtigst for os her, er også sikkerheden, som vi må drøfte i udvalget, men vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal takke for denne entydige tilslutning til lovforslaget. Jeg tror, at de små forbehold, der blev taget i nogle af ordførerindlæggene, vil kunne bringes under kontrol under udvalgsarbejdet. Det er klart, som fru Tove Lindbo Larsen siger, at sikkerheden er afgørende, men man må her også anlægge nogle praktiske synspunkter, hvad jeg forstod fru Tove Lindbo Larsen også var indstillet på.

Med hensyn til de forsikringsmæssige konsekvenser kan vi udbyde dem i udvalget, men det afgørende for forsikringsmæssige beregninger er jo risikoen. Da vi af den erfaring, vi har fået fra den hidtidige praksis under den nugældende lov, har kunnet konstatere, at der ikke har været nogen konsekvenser i brand- og ulykkesstatistikken, må man gå ud fra, at der ikke er nogen forsikringsmæssige problemer i denne forbindelse.

Jeg tror nu nok, at jeg til hr. Dohrmann må sige, at vi undgår ikke en bestemmelse om, at der gives de nødvendige informationer. Det behøver ikke blive et stort bureaukrati. Informationerne er der allerede i et betydeligt omfang, da der på pakninger, plasticindpakninger osv. er trykt anvisninger og advarsler, hvor det er nødvendigt. Det er den slags ting, der skal påses også fremtidig bliver tilfældet.

[Trafik- og kommunikationsministeren]

Jeg er næsten bange for, at jeg er den, der har den mest kritiske bemærkning til lovforslaget, fordi jeg på et enkelt punkt måske nok synes, at der bør en tilføjelse til, fordi det med hensyn til arbejdet med afbrydere og stikkontakter er understreget, at de skal være, om man så må sige, ikkevandtætte stikkontakter. Det bør nok tilføjes, at det skal være stikkontakter uden jordforbindelse, for at vi kan være helt sikre på, at afgrænsningen har det sikkerhedsmæssige element, og det skal jeg sørge for bliver præciseret i teksten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov.

Af trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).
(FremSAT 30/11 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Søgaard (S):**

Det er jo et forslag, som på en måde er lidt historisk, idet vi i mange år har nedlagt jernbaner, men aldrig har oprettet nogen, men det gør vi altså nu.

Denne jernbane har været under forberedelse siden 1976, idet der er erhvervet arealer allerede i 1976 til en del af sporarealet. Denne jernbane skal indgå i den kommende køreplansstruktur i forbindelse med omlægningen af Storebæltsforbindelsen, hvor tog mod Esbjerg og Padborg østfra ikke mere behøver at køre op til

Fredericia, men kører direkte på denne strækning, og hvor ikke mindst som sagt også anden form for trafik, transittrafik, vil få en forbedret status.

Vi kan fra Socialdemokratiets side tilslutte os lovforslaget om anlæg af en jernbane mellem Snoghøj og Taulov.

Kai Dige Bach (KF):

Også her er mit partis ordfører fru Pernille Sams, som ikke kan være her i dag. Jeg skal kort give Det Konservative Folkepartis tilslutning til trafik- og kommunikationsministerens forslag.

Dette lovforslag hænger sammen med etableringen af den faste forbindelse over Storebælt. Når ministeren nu vil anlægge denne korte dobbeltsporede jernbanestrækning, skyldes det, at man vil kunne opnå væsentlige tidsbesparelser ved det. Det er vi enige i. Forholdene omkring Fredericia er i dag uhensigtsmæssige, fordi det betyder omveje og langsomt afviklet trafik, specielt når man skal fra Fynssiden til Vest- eller Sønderjylland eller omvendt.

Vi støtter forslaget og skal gøre vort til, at banen kan stå færdig medio 1993.

Jeg kan også på Det Radikale Venstres vegne meddele, at de tilslutter sig lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Selv om forslaget fremsættes på baggrund af de faste forbindelser over Storebælt, er det da glædeligt at være med til at etablere nogle nye jernbanestrækninger. Vi vil fra SF's side også være positive over for, at man genopretter nogle af dem, der er blevet nedlagt, hvis det var det, der var til behandling.

Vi kan ud fra både trafikøkonomiske og andre betragtninger fuldt ud støtte det lovforslag, der ligger her.

Helge Sander (V):

Venstre kan også give sin fulde støtte til forslaget. Det er et af de små forslag, som har et historisk perspektiv. Ikke alene er det, kan man sige, noget af det, der skal være en fordel, når vi får Storebæltsforbindelsen på plads, men samtidig er det også første skridt i den store, ambitiøse Plan 2000, som DSB har lavet. Her er der en strækning, som skal være med til at skabe hurtigere forbindelseslinjer mellem de enkelte områder.